

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011453
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8121011453.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2026 v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/71/2021 zo dňa 02.06.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku Obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D. XXX, C. E.,

u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh poškodenému.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. B. C. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v priebehu dňa 16.07.2019 v priestoroch autoservisu F. v obci G., okr. F., pod zámienkou možnosti získania bankového úveru vo výške 100.000,- EUR od peňažného ústavu H. I. J. K. L. E., a. s., pobočky zahraničnej banky osobne požiadal A. M. N. o krátkodobé poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 10.000,- EUR slúžiacich na úhradu finančnej provízie O. D. za sprostredkovanie bankového úveru, pričom poskytnutú sumu sa zaviazal v celom rozsahu vrátiť A. M. N. v lehote do jedného týždňa, počas ktorého, podľa vyjadrení obvineného, malo dôjsť k schváleniu a čerpaniu bankového úveru v prospech jeho osoby, a zároveň sa peňažné prostriedky zaviazal obvinený vrátiť aj pre prípad, ak by k poskytnutiu bankového úveru z akýchkoľvek dôvodov nedošlo, v dôsledku čoho A. M. N. za týchto podmienok s poskytnutím peňažných prostriedkov súhlasil a v priebehu dňa 17.07.2019 po tom, čo mu obvinený vopred poskytol bankové údaje potrebné pre požadovaný prevod peňazí, vzápätí A. M. N. sprostredkovane cez svoju známu zabezpečil v zmysle pokynov obvineného jednorazový bezhotovostný

prevod sumy vo výške 10.000,- EUR v prospech bankového účtu IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo M. P. I., L. na meno N. D., avšak obvinený sa v nasledujúcom období v peňažnom ústave H. I. J. K. L. E., a. s., pobočke zahraničnej banky o čerpanie bankového úveru a zároveň ani o iný bankový produkt vôbec neuchádzal, a aj napriek opakovaným osobným a telefonickým výzvam zo strany A. M. N., poskytnuté peňažné prostriedky v celom rozsahu nevrátil, pričom svoj záujem o čerpanie bankového úveru len predstieral a už v priebehu dňa 16.07.2019 konal s vedomím, že vylákanú sumu peňazí riadne a včas nevráti, čím takto poškodenému A. M. N., trvale bytom D. - O. Q., ulica G. R. XXX/XX, C. D. A.. spôsobil škodu vo výške 10.000,- EUR.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 a § 37 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona samostatný peňažný trest vo výmere 2 000,- eur (dvetisíc eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona mu pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému A. M. N. 7.000,- eur (sedemtisíc eur) a podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice odvolanie okresný prokurátor, a to proti výroku o treste, ktorý považoval za neprimeraný a nespravodlivý. V písomných dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd o vine obžalovaného rozhodol v súlade s petítom v smere úpravy právnej kvalifikácie skutku s prihliadnutím na aktuálnu novelu Trestného zákona o ustanovení o škode s tým, že za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 hrozí trest odňatia slobody až na dva roky. Uviedol, že obžalovaný bol viackrát právoplatne odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/89/2015 z prečinu porušenia ust. § 276 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky do 01.12.2019. Obžalovaný sa dopustil predmetného konania dňa 16.07.2019, teda počas plynutia skúšobnej doby, ktorá bola nesprávne osvedčená dňa 02.12.2021. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol, alebo aby odvolací súd sám rozhodol na podklade správne zisteného skutkového stavu veci.

Na základe riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania krajský súd, ako odvolací súd, v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uviedol prokurátor.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, ktoré skutočnosti vzal tento do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že okresný súd vychádzal z trestnej sadzby podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona vo výmere až na dva roky, že odsúdený predmetný trestný čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby, prihliadal najmä na osobu páchatela a jeho osobné pomery a v intenciách ust. § 38 ods. 2 Tr. poriadku konštatoval neexistenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vo vzťahu k výroku o treste vykonal dokazovanie najmä oboznámením odpisu registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený z dôvodu amnestie, a v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený po osvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Okresný súd zároveň vzal do úvahy jeho vyjadrenie v záverečnej reči, v ktorom uviedol, že mu je situácie ľúto a že má záujem škodu nahradiť a vzal na vedomie, že obžalovanému už raz bol nariadený výkon peňažného trestu pri prvom odsúdení.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

V zmysle § 57 ods. 1 Tr. zákona, súd môže peňažný trest uložiť len vtedy, ak to odôvodňujú majetkové a osobné pomery páchatela a zároveň ho neuloží vtedy, ak ho odsúdený nebude schopný zaplatiť. Rovnako podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona má byť majetkový postih ukladaný len vtedy, ak tomu nebránia

majetkové a osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nemá finančné úspory, len nedávno začal pracovať a jeho príjem sa pohybuje na úrovni minimálnych súm. Pre nedostatok finančných prostriedkov mu bol dokonca vypovedaný mandát zvoleného obhajcu. Súčasne poškodenému doposiaľ nebola v plnom rozsahu nahradená spôsobená škoda. Z výpisu zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že jeho vymeriavací základ za obdobie od júla 2025 do novembra 2025 dosahoval len minimálne sumy, čo jednoznačne nasvedčuje tomu, že obžalovaný nie je schopný zaplatiť uložený peňažný trest. Uloženie peňažného trestu by zároveň reálne znižovalo schopnosť obžalovaného uhradiť škodu a vytváralo by vysoké riziko jeho premeny na náhradný trest odňatia slobody. Už z tohto dôvodu neboli splnené zákonné predpoklady na uloženie peňažného trestu.

Nad rámec uvedeného krajský súd poukazuje aj na to, že peňažný trest sa u obžalovaného v minulosti nepreukázal ako účinný prostriedok nápravy. Zo spisového materiálu vyplýva, že v predchádzajúcej trestnej veci mu už bol uložený peňažný trest, ktorý však nebol vykonaný a bol premenený na trest odňatia slobody. Hoci výkon tohto trestu bol následne odpustený amnestiou, samotná skutočnosť premeny svedčí o tom, že tento druh sankcie u obžalovaného nesplnil svoj individuálno-preventívny účel.

Za tejto situácie krajský súd dospel k záveru, že peňažný trest uložený okresným súdom je nezákonný, keďže nespĺňa účel trestu podľa § 34 Tr. zákona, nezodpovedá zásadám ukladania sankcií podľa § 33a ods. 2 Tr. zákona ani zákonným podmienkam pre uloženie peňažného trestu podľa § 57 ods. 1 Tr. zákona. Preto bolo potrebné zmeniť druh uloženého trestu, ktorý lepšie zodpovedá povahe spáchaného činu, osobe obžalovaného a požiadavke individuálnej prevencie.

Krajský súd považoval za zákonný, spravodlivý a primeraný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, ktorý zodpovedá osobe obžalovaného, povahe a závažnosti spáchaného prečinu, spôsobu jeho vykonania, výške spôsobenej škody, ako aj miere zavinenia obžalovaného. Krajský súd vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorej možno za prečin podvodu uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody na jednej strane zohľadnil, že obžalovaný konal úmyselne, jeho konanie bolo motivované snahou získať majetkový prospech, zneužil dôveru poškodeného a spôsobil mu značnú majetkovú ujmu, ktorú doposiaľ v prevažnej časti nenahradil. Na druhej strane však súd prihliadol na to, že ide o prečin s hornou hranicou trestnej sadzby dva roky, že od spáchania skutku uplynul dlhší čas, obžalovaný v súčasnosti pracuje a už uhradil poškodenému časť spôsobenej škody vo výške 3.000,- eur. Táto okolnosť síce sama osebe neodstraňuje následky trestného činu, avšak svedčí o určitej snahe obžalovaného aspoň čiastočne zmierniť dôsledky svojho konania. Pri vyvážení týchto okolností trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, teda v polovici zákonnej trestnej sadzby, primerane vyjadruje závažnosť činu aj mieru zavinenia obžalovaného, pričom nie je trestom neprimerane prísny.

Výkon uloženého trestu krajský súd podmiennečne odložil, keď dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 Tr. zákona a na nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný jeho bezprostredný výkon. Pri úvahe o podmiennečnom odklade výkonu trestu je rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu. Obžalovaný ma 3 záznamy v registri trestov, avšak v každom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Krajský súd určil skúšobnú dobu na tri roky, čo považuje za dostatočný časový priestor na preverenie, či obžalovaný povedie riadny život a splní uložené povinnosti. Táto doba je primeraná aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie a zároveň vytvára reálny priestor na pokračovanie v náhrade spôsobenej škody. Pri rozhodovaní o podmiennečnom odklade výkonu trestu vzal krajský súd do úvahy najmä to, že nejde o násilnú trestnú činnosť, obžalovaný v súčasnosti pracuje a má vytvorené základné podmienky pre riadny spôsob života. Súd prihliadol aj na vyjadrenie obžalovaného v záverečnej reči o snahe postupne uhradiť spôsobenú škodu, ktoré hodnotil ako relevantné z hľadiska reálnej možnosti reparácie pri ponechaní obžalovaného na slobode, nie však ako poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný síce v priebehu konania vinu odmietal a spochybňoval podvodný charakter konania i úmyselné zavinenie, avšak jeho vyjadrenia potvrdzujú vedomosť o existencii záväzku voči poškodenému a potrebe jeho postupného splnenia. Existuje preto predpoklad, že zotrvanie na slobode pod hrozbou výkonu trestu môže viesť k jeho resocializácii účinnejšie než okamžitý výkon trestu odňatia slobody.

Uložením povinnosti nahradíť poškodenému spôsobenú škodu v skúšobnej dobe krajský súd posilnil reparatívnu funkciu trestu a zabezpečil, aby uložený trest nepôsobil len represívne, ale smeroval aj k odstráneniu následkov trestnej činnosti. Táto povinnosť zároveň predstavuje konkrétny kontrolovateľný záväzok obžalovaného, ktorého plnenie bude významným kritériom pri hodnotení jeho osvedčenia sa v skúšobnej dobe.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, krajský súd ako odvolací súd na podklade odvolania podaného okresným prokurátorom, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, pri nezmenenom výroku o vine a náhrade škody sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.